

»Ali me niso varale vaše, tvoje krasne oči?« ... Skrila je obraz na njegovih prsih. —

Dolgo, dolgo bi bila tako slonela, da ni lomastil Anton zopet naglo proti onemu mestu, kjer ju je bil ostavil. Zabila bi bila na vse, celo na čas; toda Anton je že stal pred njima upehan ter pogledaval sedaj Pavla, sedaj Zorko.

»No, no, že vem, da sta me dolgo čakala. Hvala! Bog vaju živi!«

Izkušeni pomorščak je dobro vedel, kaj se je zgodilo. S samim pogledom jima je razodel, da ve vse; Pavlu je podal roko, sestro pa je molče poljubil na čelo.

Poznejše zabave so bile še pristrčnejše, dasi Ivanu Pavel ni bil posebno pogodi. Raje bi bil videl na njegovem mestu kakega imovitega soseda.

Zopet je Antonu pošel dopust, in zopet se je poslavljal. Pavel in Zorka sta ga spremila do bližnje železniške postaje.

»Z Bogom! Da se vidimo! Na svidenje po trinajstih mesecih!« Vlak ga je odpeljal na topli jug. Ko se vrne, tako so se dogovorili, bodo praznovali Zorkino in Pavlovo poroko.

Toda v trinajstih mesecih se izpremeni marsikaj; nestalna je volja človeška, srce naše pa šibka stvarca.

(Konec prihodnjic.)



LISTEK.

Knjižnica za mladino je prinesla v 9. snopiču, izdanem 30. sept. t. l.: »Plemenita srca.« Povest za mladino. Češki spisal *Karol F. Zákoucký*. Poslovenil *S. G. ml.* — Str. 103. — Cena — kakor vsakemu trdo vezanemu snopiču — 20 kr. — To sveže pisano, na 9 poglavij razdeljeno povest smo čitali s tem večjim zanimanjem, ker nas doberšen nje del vodi po naših domačih krajih in nam zanimivo razodeva, kakšne vtiske prijemlje rodoljubna češka obitelj, potujoča po »tužni« naši Koroški. In pisatelj, kateremu je očiten namen »miscere utile dulci«, res dokaj spretno in brez zoprne vsiljivosti poučuje mlade čitatelje o naših pokrajinah, po katerih vodi vrl Ceh o počitnicah svoje otroke. A ti otroci so — in to je glavna hiba te povesti, kakor z večine vseh mladinskih spisov s prav redkimi izjemami — grozno modri, pametni in zategadelj semtertja tudi precej afektirani. Taki »prekunštui« otroci, pravijo, ne žive dolgo; no, v naši povesti ta prislovica ni obveljala. Tudi nekatere druge neverjetnosti v povesti je menda staviti na rovaš njenega namena »in usum delphini«.

Prevod je vobče dosti gladek in pravilen, in istinitih hib smo si poleg nekaterih tiskarskih pogrškov prilično malo zabeležili v svojem izvodu (*zvenila, z rmenim, svoj užaljen duh, je poleg jih v množ. tožilniku*). Glede besedosledja se g. prevodilec ne

ujema z našim listom; drži se tistega novošegnega besedovrstja, ki se je tako omililo našim pisateljem vsem vprek, pa ni niti slovensko, niti hrvaško ali srbsko. Je pač tudi v pisavi oblastna gospa moda, in boj proti le-tej je tod kakor drugod silno težaven.

Slovanska knjižnica, katera nam je za to številko, žal, prekesno došla, je prinesla v snopiču št. 42.—43. — poleg prevoda na drugem mestu (*Za negotovimi težnjami, Vaška povest. Slovaški spisala Ljudmila Podjavorinská*. Poslovenil Anonym.) na str. 135.—176. — na prvem mestu izvorno povest: *Smodin* iz peresa istega Dobravca, čigar »Vodiškega samotarja« je pričel z današnjo številko naš list. O »Smodinu« nam je obljubljen oceua od pristojne strani.

Čuvajmo svoje prastarine. Zabeležil *M. A. Lamurskij*. Trst. Tiskom i nakladom Dolenčeve tiskarne. 1895. Ponatis iz »Edinosti«. Str. 62 male 8^o. — Kakšne prastarine, vpraša čitatelj. Jezikovne seveda. O tem nas pouči takoj zaglavje, katero si je volil g. pisatelj, znani Koseskega distih: »Jezik očistite peg« itd. Toda dasi se strinjamo vobče z gosp. Lamurskega geslom, da treba knjižni slovenščini čuvati jezikovne starine, dasi se sklada g. Lamurskij z nami v prevažnih slovniških vprašanjih, o katerih smo razpravljali svoj čas vprav v tem listu (g. L. se laskavo spominja te razprave takoj v uvodu svoje brošure), vendar moramo odkrito priznati, da mu ne moremo pritegniti v mnogih posamičnostih, za katere se on ogreva, češ, da so prastarinske. Toda dandanes nam je jasno, da v leposlovnem listu ni mesta razpravljanju prepornih slovniških vprašanj. Morda porečemo katero v odgovor g. Lamurskemu o priliki kje drugod. Za sedaj le toliko: večina diferencij med našimi jezikoznanci izvira odtod, ker si nismo jedini o bistvu jezikovem; zato je brezuspešen boj »contra principia negantes«. Naši nazori o postanku, ustroju in zakonih jezikov so oprti na vprav fenomenalno in epohalno knjigo H. Paula; »Principien der Sprachgeschichte« (2. nat. Halle 1886), ki je provzročila pravi pravcati preobrat v jezikoznanstvu. Ako se g. L. seznanj s tisto knjigo, potem se nama bode lažje sporazumeti.

Slovensko pratiko za prestopno leto 1896., ki ima 366 dni (V Ljubljani), smo prejeli od knjigarnice Ign. pl. Kleinmayrja in F. Bamberga. Kolikor je nam znano, se je imenovane založnice pratika sprva pojavila — menda je tega kakih 15 let — kot konkurenčno podjetje proti prastari Bleiweisovi, od Blaznika ali Blasnika in njegovih dedičev izdavana gromovnici. S parafrazo Levstikovega gesla bi lahko vzkliknili: »Bog poživi kritiko!« kajti konstatovati treba, da tisto tekmovanje obojim praktikam ni bilo na škodo; tu in tam so se odslej našemu kmetiču predstavljali razni svetniki, črni in rdeči, »sivobradi in mladoliki«, takisto svetnice, potem živali in nebesna in vremenska znamenja itd. v čedni, pomlajeni obliki. S tem se je gotovo pospešila i stvar i domača — umetnost. Sta si li kdaj stara in nova pratika prišli navzkriž glede vremenskega prorokovanja, nam ni znano; takisto ne vemo, se li niso naši kmetiči razdelili v dva sovražna tabora, kupujoč ali to, ali ono prorokovalko. No, sčasoma so se nasprotja ublažila, in tudi mlada pratika se je korenito otesla liberalnih muh, ako jih je sploh kdaj kaj imela. Zato prav radi ustrežemo tvrdki, ki jo zalaga, ter jo s prepričanjem in prav toplo priporočamo našim kmetičem, dasi ne vemo, koliko stane, ker ni cena nikjer naznanjena. Poleg običnih koledarskih stvari in auons podaje še tudi nekoliko »Berila za poduk in kratek čas« (s podobami, na str. 69.—87.), ki je nekaj poučne, nekaj pa po-božne vsebine.

Od iste založnice smo tudi prejeli na ogled in v razgovor *dr. Heinza* dvojezično zbirko zakonov za ljudske šole na Kranjskem, ki je izšla že pred nekolikim časom. Strokovnjak nam je obljubil o njej oceno. —